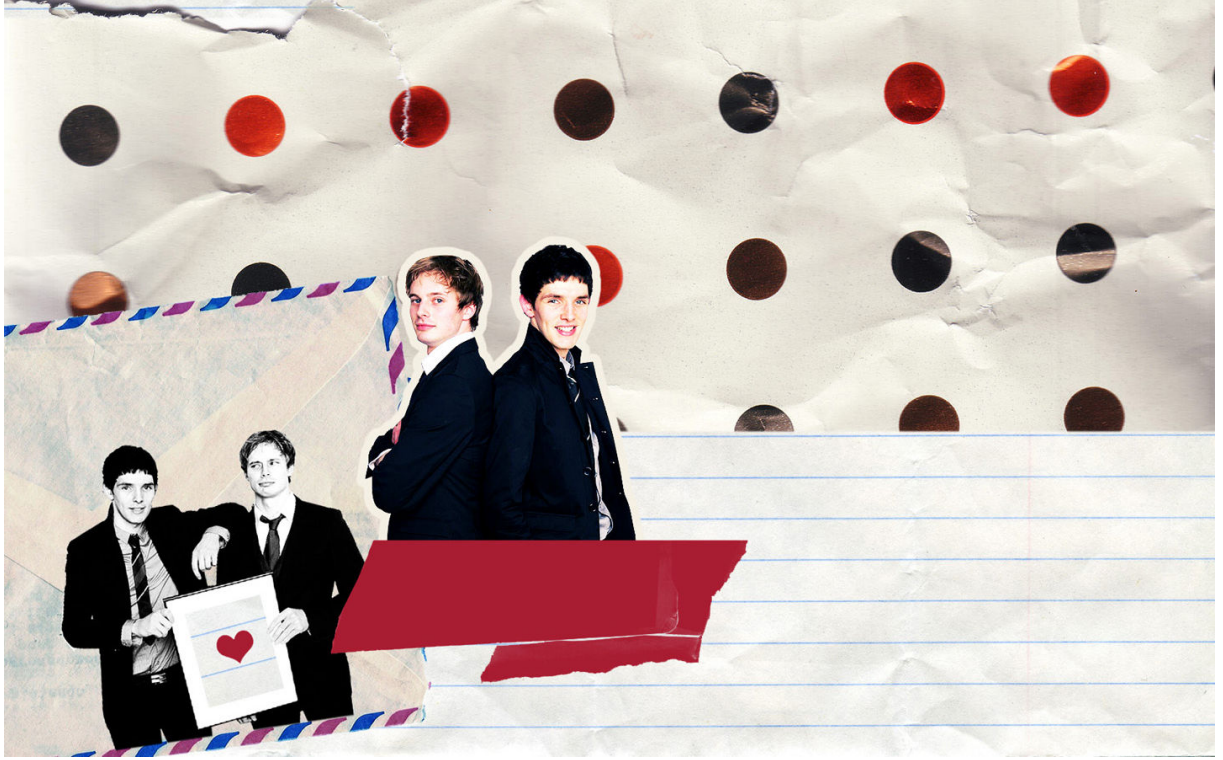

Fly Again

Çift: Merlin/Arthur

Konu: AU - Siyasi çevirmen Merlin Emrys, ilk başkanlık görevi olarak Camelot Prensi Arthur Pendragon'un siyasi görüşmelerdeki çevirmenliğini yapmak için atanır.

*Cause the only thing you wanted is to hunt then not be hunted, not to have not to hold
Running hot turning cold and I know oh you'll go ahead and fly again, no one's gonna hold you back
Driven by your lonely heart, tell me can you love like that? ¹*

“Bira içi tekila-“ barmen bir şey söylemez, bir an sonra bir tekila ve bir bira bardağı önüne konulurken mavi gözlü siyah saçlı genç adam tekila bardağını biranın içine bırakır, sonra birayı başına dikerek içebildiği kadar hızlı içerken müzik çevresinde onu alkolla birlikte yutar..

---

¹ Kristine W. - Fly Again [Scumfrog Club Mix]

Bu senaryoda ilk defa Merlin'e AU yapacağım.. Bir AU!Merlin okudum geçen günlerde, ve o kadar hoşuma gitti ki, kendi romantik komedimi yazmaya ihtiyacım var, o dönemdeki bir masalı anlatıyorum, farklı harflerle her senaryoda.. Ama o masalı günüme taşısam, güzel kılsam.. Kendimce tabii :) Bilmiyorum, çok istiyor canım, benim için yeterli..

Siyah saçlı adam tuvaletten çıkıyor, yüzünü buruşturarak ilerlerken koridor sıcak ve nefes nefese, genç adam şehrin en gözde mekanına girdiğini bilmiyor, zaten buraları pek de iyi tanımiyorken kırmızı ve mavi ışıklar koridorlara vuruyordu..

Mavi gözlü genç adam kalabalığın arasından yolunu açmaya çalışırken birden birisi onu yakalar, eller göğsündeki gömleği sıkıyor, onu çevirir ve kendisiyle birlikte yürütürken genç adam onu itecek kadar algılayamaz, onunla yürürken bir an sonra duvara yapışır, o anda dudakları örtülürken alkol, koku, bu kadar ağır kokuların arasında mentol düşündüğü ilk şey olurken onun yüzünü tutar..

Siyah saçlı genç adam nefes almak için başını çevirirken onu öpen, hatta öpmekle kalmayıp canlı canlı yiyen adam ellerini onun göğsünde indirir, bir şeyler hırıldarken mavi gözlü adam yutkunarak konuşur

“Burada işler böyle mi yürüyor-“ başı bir anda çevrilir, yanağı sertçe duvara yapışırken kaşlarını çatır, o anda üzerindeki adam ona *daba da* bastırır, dişleri yanağında, eli onun vücudunda inerek onun pantolonunun cebini bulur, içeri bir şey bırakırken o kadar gümbürtünün arasında tam onun kulağına konuşur

“Bunu alacağım-“ ve onun kulağını ısırır, sonra da geldiği gibi yok olurken mavi gözlü adam donmuş, öylece kalabalığa bakarken bir an sonra birilerine bağırarak ‘*Gördümüz mü! Nerede!?’* diyen sesleri duyarken nefes almaya çalışır..

Siyah saçlı ve mavi gözlü adam otoparka inmiş, başını yana eğerek araba sürmeye uygun olup olmadığını düşünürken güvenli yolu tercih ederek elini cebine sokar ve anahtarını çıkartır, dalgınca yürüyor, montunu almak için arabasını bıraktığı yere gelirken boş alanı görünce kaşlarını çatır, başını indirerek anahtara bakarken onun olmayan bir anahtar seti bulur, araba anahtarının düğmesine bastığında ilerilerde bir araba biplerken mavi gözlü adam o tarafa döner..

Genç adam şok içerisinde yürüyor, pahalının ötesinde bir pahalılığa sahip olan arabaya bakarken elindeki anahtara döner ve panikle tekrar basar, araba kilitlenirken tüm sarhoşluk yok olmuş, mavi gözlü adam yürüyerek arabanın kapılarını kontrol eder, sonra tekrar tuşa basar ve açılan kapılardan birini çeker, içeri eğilip bakarken derli toplu ve yine oldukça pahalı bir araba içi bulur..

Mavi gözler içeriyi inceler, sonra hızla tekrar çıkarken bir valet oraya geliyor, sorar

“Sorun mu var beyefendi?”

Mavi gözlü adam başını iki yana sallar, tekrar düğmeye basarken araba kilitlenir, valet gülümseyerek sorar

“Taksi çağırayım mı efendim?”

Genç adam başını sallar, bir şey söylemeden yürürken sonra birden döner, konuşur

“Araba-“

“Arabanız bu gece burada kalsa iyi olur efendim.. Yarın alabilirsiniz.. Yalnız gece için de para kesmemiz gerek, fişiniz yanınızda mı-“ Merlin kendi minik arabasının fişini uzatamayacağını biliyor, başını iki yana sallarken valet gülümser, hiç önemi olmadığını söylerken seslenir

“Joe, 27. Araba ne zaman içeri girmiş-“ kayıtlara bakılırken mavi gözlü adam panikle hırsız damgası falan yemeyi bekler, ama cevap olarak sadece saat gelirken valet konuşur

“Yaklaşık 250 pound olacak efendim-“ Mavi gözler büyürken valet kibarca bekler, genç adam sessiz, dönerek cüzdanını çıkartırken konuşur

“Bu arabayı benden başkası alamaz, değil mi-“

“Elbette hayır efendim.. Tüm arabalar buradayken sigortalıdır, olası kayıplarda şirketimiz tüm zararı kabul eder..”

Genç adam başını sallar, sessiz, dönerek kapıdan çıkar ve giderken valet hafifçe gülerek gecenin 15. sarhoşuna taksi çağırmak için telefona uzanır, oldukça pahalı gece tarifesi de devreye girerken Joe hamburgerine döner..

Mavi gözlü adam bir şeylerin ötmesine uyanırken o bir şeyin cep telefonu olduğunu anlaması birkaç dakikasını alır, ama inatla öten telefonu yine fark edince fırlayarak uzanır ve yerdeki pantolonunu ters yüz eder, kesin birinin öldüğünü düşünürken gizli numara görünce kaşlarını çatır, kulağına götürerek sorar

“Alo-“ sesi çatlak, genzini temizlerken karşıda ayık ve *tanımadığı* bir ses konuşur
“Günaydın *Merlin*, arabamı ne zaman alırtabilirim?”

Merlin kaşlarını çatır, dönerek tekrar telefona bakarken ekran ona bir cevap vermez, mavi gözlü adam telefonu tekrar kulağına bastırarak yatakta dönerken kemikleri yerine oturuyor, inler, karşıdan keyifli bir ses duyulurken oldukça net ve *kaliteli* olan ses konuşur

“Çekici.. Ama reddetmek zorunda kalacağım-“ Merlin kaşlarını çatır, o anda anlarken ayılarak cevaplar

“Arabam nerede seni adi herif-“

“*Adi* herif? Karşılığında kendi arabamı bıraktım, ki hatırlatırım, benim arabam seninkinden 6 tane alabilir *Merlin*-“

“Adımı öyle söylemeyi kes..”

Bir an sessizlik olur, Merlin karşı tarafta adamın doğrulmasını, bir yere eğilmesini duyarken yutkunur, adam sorar

“*Nasıl* söyleyeyim?”

Merlin ağzı aralanarak tavana bakarken sessizlik biraz daha sürer, o sırada karşı tarafta birisi kapıyı açar, konuşur

“Efendim-“
“Şimdi değil Walter-“
“Ama efendim-“
“Şimdi değil dedim Walter. Dışarı.”

Merlin kaşlarını çatarak dinlerken Walter her kimse üzülerken dışarı çıkar, Merlin de o arada toparlanırken adam tekrar konuşur

“Arabam bugün 12’den önce garajda olmalı Merlin-“
“Üzgünüm, ama bu benim problemim değil-“
“Olmalı!”

Merlin kaşlarını çatır, neden olması gerektiğini düşünürken adam sesini tekrar kontrol altına alarak devam eder

“Merlin, o araba oldukça kıymetli-“
“Babandan falan mı çaldın? Ne bu panik-*yoksa çalıntı araba mı-*“
“Değil.. Ama babamdan aldım sayılabilir-“
“Sayılabilir? Benim arabamdan 6 tane alabileceğin bir arabayı babandan *çalıyor* musun?
Sana araba almıyor mu?”

Karşıdan cevap gelmez, Merlin beklerken bir süre sonra adam konuşur

“Merlin, barın sokağında bir otobüs durağı var.. 11:30’da durağın ilerisinde kendi arabayı park edilmiş bulacaksın, anahtarı üzerinde olacak.. Arabamı park et, çık ve arkana bakmadan kendi arabana bin, bir daha da benden ses duyma..”

Merlin sessiz, bunu düşünürken sorar

“Söz mü?”

Karşıdan bir gülüş gelirken ses sorar

“O kadar mı kötüydüm?”
“Ne için?”

Sessizlik, sonra muzur ses mırıldanır

“Hatırlamıyorsun..”
“Neyi? Bana *saldırışını* mı?”
“Hatırlıyorsun..”

Merlin hafifçe sırıtır, yatakta gerinirken eli saçlarında, sorar

“Söyle misin, arabamı almak istemeni anlıyorum, her neden kaçıyordusun.. Yerine arabayı bırakmanı da anlıyorum, ama beni neden öptün? Gerek yoktu-“
“Anahtarlarını almam gerekiyordu-“

“Üzerime çıktığında halletmişsin zaten-“
“O arada faydalanmak istedim..”

Merlin ‘ab’lar, sonra sorar

“Sana bu iyiliği yaptığımda kazancım ne olacak?”

Karşıdan ses gelmez, Merlin kaşlarını kaldırarak beklerken bir süre sonra adam cevaplar

“Arabana girdiğinde görürsün.. Teşekkür ederim Merlin-“ ve hat kapanır, Merlin kaşlarını çatarken telefonu önüne getirir ve ekranda hattın kapanmasını, konuşulan süreyi görür, iç çekerek gözlerini kapatır..

Merlin barın sokağında, otobüsten inerken dönerek etrafına bakar, gizemli adamı görmeyi umarken etrafta Pazar sakinleri var, kimse garip görünmüyorken Merlin saatine bakar, 11:25’i görürken derin bir nefes alarak barın binasına bakar, uyuşturucu satıcılarına ya da mafyaya karışmamayı umarken telefonu çalar, Merlin irkilerek cebine uzanır ve o olmasını umarken arkadaşının adını görünce iç çekerek açar

“Gwen-“

“Çok mutlu oldun gerçekten, neredesin Merlin? Gece bir anda gittin-“

“Bardayım, arabamı almaya geldim-“

“Sonra bize gelecek misin?”

“Bilmiyorum, ben seni sonra ararım, başım çok ağrıyor-“ arkadaşı peki diyerek kapatır, Merlin onun trip attığını biliyor, sonra ilgilenecekken garaja gelmiş, konuşur

“İyi günler-“

“Ab, merhabalar efendim.. Arabanızı getireyim-“ Merlin daha bir şey dememişken pahalı araba sahibi olarak hatırlandığını anlar, iç çekerek beklerken cüzdanına uzanır..

Merlin pahalı ötesi arabaya girer, valet gülümseyerek iyi yolculuklar dilerken Merlin arabayı çalıştırır, güçlü ama usul motor canlanırken Merlin bir an güçle yutkunur, yavaşça, hayatında hiç harcamadığı kadar büyük bir dikkatle yola çıkarken şu anda her araba ona bu arabayı yutmak isteyen bir ejder gibi görünüyor, yavaşça durağa ilerlerken gerçekten de karşıda park edilmiş arabasını görür, önüne dönerek arabayı ilerletir, uygun bir yerde dururken yavaşça arkasına yaslanarak arabaya bakar..

Pahalı iç kaplama güneş altında parlıyorken Merlin uzanarak üstteki gözü indirir, içinde bir kağıt bulamazken gözü kapatır ve torpidoya uzanır, açtığında sadece bir güneş gözlüğü kutusu bulurken pahalı kutuyu geri tıkar, sonra iç çekerek arabayı durdurur, anahtarı çıkartarak göze sokar, kapıyı açıp çıkarken böyle bir arabayı sokağa bırakmak onu korkutsa da o görevini yapmış, arabasına giderken yolun iki tarafına bakar..

Sakinler gidip gelmeye devam ederken Merlin arabasını kolunu çeker, kapı kolaylıkla açılırken kimse Merlin’e dikkat etmez, Merlin arabaya girip gözden anahtarını alır ve

karşıya bakarken pahalı arabanın hareket edip uzaklaştığını görünce donar, izlerken araba uzaklaşır, Merlin sessiz, önüne dönerken yola bakar..

Merlin trafikte ilerliyor, kırmızı ışık gelince dururken iç çekerek arkasına yaslanır, eli direksiyonda, mavi bakışları yolun diğer tarafına bakarken yolcu koltuğunun yukarısındaki gözden çıkan kağıdı görünce kaşlarını çatar, uzanarak çeker ve bir zarf bulurken ışığa bakar, hala kırmızıyken zarfı açarak içine bakar, 250 pound bulurken hafifçe güler, paraların altında çıkan kağıdı açarken arkasındaki korna ile zıplar, direksiyonu tutup gaza basarken kucagında paralar, ilerler..

Sakin bir yerde genç adam arabayı sola çeker,² sonra kağıdı açarken *kağıdın bile* pahalı olmasıyla gözlerini devirir, satırlara bakar..

Faydalanmak için doğru adamı seçtiğimi biliyordum. Daha fazla da para verirdim, ama kızacağımdan eminim. Arabanın deposu dolduruldu, iç temizliği yapıldı, bakımdan geçirildi.

*Teşekkür ederim Merlin, beni büyük bir dertten kurtardın,
Arthur.*

“Arthur.”

Merlin başını sallar, Gwen kahve yapıyor, kupaları çekerken sorar

“Yakışıklı mıydı?”

“Bir şey görmedim ki.. Tek hatırladığım mentol-“

“Çok faydalı gerçekten.. Mentol kokan, pahalı arabalar alabilen bir Arthur arıyoruz-“

“Öncelikle, *aramıyoruz*, şeker istemiyorum-“ Gwen özür dileyerek kaşığı çeker, Merlin devam eder

“İkincisi, o adamı aramak bana bir şey katmaz.. Babasından barlara gitmek için araba çalan, sonra onu da başka adamların boğazlarına girerek değiştiren-“

“Boğaza kadar gittiniz yani-“ Merlin gözlerini devirir ve salona giderken Gwen gülerken arkasından koşturur..

Şehrin başka bir köşesinde bahsi geçen Arthur dalgın, camlardan dışarı bakıyor, arazileri izliyorken kapısı vurulur ve açılır, adımlar içeri girerken Merlin’in pek göremediği yakışıklı yüz oraya döner, içeri girmiş adama bakarken minik yuvarlak gözlü, dimdik duran adam konuşur

“Hallettik.. Arthur, bir daha kaçacağın zaman lütfen bana da haber ver-“

“Zaten verdim Walter-“

“Evet, rastgele birinin arabasını çalarak-“

“Değiş tokuş yaparak-“

---

² Trafik ters yönde.

“Değiş tokuş yaptığın arabanın kıymeti hakkında bir fikrin var mı-“

“Evet, ve araba çiziksiz geri döndü-“

“Bir yerde güçler seni seviyor olmalı, ya da adam oldukça saf-“

“Veya iyi biri..”

Walter iyi birilerinin olacağını unutmuş gibi duruyor, cevap vermezken Arthur konuşur

“Tamam, bir daha taksitle kaçırım-“

“Arthur, dün gece medya seni yakalamadığı için ölesiye şanslısın.. Senin yolunda kaç ünlüyü harcadım biliyor musun-“ Arthur hafifçe gülerek yatağına giderken borcu olmasını söyler, Walter cevaplar

“Bu son 2 ay içindeki 6. borcunuz Majesteleri-“

“Asil kanı borçlandırmak hüner değil midir?”

Walter mümkünse gözlerini devirir, Arthur gülümserken cevaplar

“Hadi Walter, git ve beni biraz daha koru..”

Walter derin bir nefes alır, dönerek yürür ve çıkarken Arthur yatağına oturarak camdan dışarıda görünen dünyaya bakar, dünü düşünür..

Camelot’un prensi olmaktan yorularak dün gece kaçmaya karar vermiş, bu yolda 2 hizmetçiyi baştan çıkartmış, bir uşağı zengin etmiş, ve arabalardan birini çalarak şehre girmişken arkasındaki bıraktığı gizli servis skandalını düşünmemeye, kovulacak adamları umursamamaya çalışarak gazetelerden birinde bahsini duyduğu en seçkin, en güvenli barlardan birine kapağı atmıştır..

İçeri girdiğinde normalde bir bar istediğinde o bar kapatıldığından veya satın alındığından olsa gerek, Arthur’un hiç beklemediği bir kalabalık varken herkes içiyor, eğleniyor, bir şeyler yapıyor, ortalık yerde sevişiyor gibi duruyorken sarışın prens merdivenleri çıkmış, bir şey almaya cesaret edememiş, kimsenin onu tanımaması için gölgelerde kalmışken buradaki herkesin ona aykırı olarak bir amacı veya hayati var gibidir, kimse onunla ilgilenmemişken Arthur’un deneyimli gözleri içerideki paparazzi ajanlarını onlardan önce yakalamış, dönerek bir çıkış aramaya başlamışken onu görmüştür..

Biraz önce bir birayı devirince yüzü buruş buruş olmuş, sonra da kendini tuvalete atmış adamı şimdi çıkarken görüyor, Arthur onun spotlar altında parlayan gözlerini görünce içinde kötülük bulamamış, bir nefes alarak oraya gitmişken bu koridor diğer koridorlardan daha sıkı, daha ıslak, daha nemliyen prens birinin sevgilisini koridora sokarak burasının tam yeri olduğunu söylediğini duyar, o sırada yanından geçen mavi gözlü adamı yakalarken amacı onu çekip konuşmak ve ikna etmek, ama bir anda ne olduğunu anlamadan onu çevirerek duvara yapıştırmışken o an diğer insanlar gibi olmuş, hepsi kadar normal, onun dudaklarını örtmüşken dayandığı adamın göğsündeki hırıltı aklını başından almıştır..

Arthur onu duvara yapıştırdığı anda cebinden anahtarları almışken adam o kadar sersemdir, geri çekileceği sırada onun kazağına asılarak onu çeken parmakları itememiş, kendini ona bastırmışken mavi gözlü adamın nefesini kestiğini duyarak nasıl kaçacağını

düşünüyor, arabayı bırakması gerekiyor, ama kimse gelip alamaz, ajanlara kaçtığı yeri belli etmek istemiyorken anahtarları onun cebine sokmuş, bu da adamın ilgisini çekmişken yüz ona döneceği anda Arthur engellemiş, onun başını duvara yapıştırmışken anahtarları alacağını söyleyerek kaybolmuş, garaja inmiştir..

Sarışın prens nefessiz, anahtarlığa basarak bipleyen arabanın yerini bulmaya çalışmışken minicik gri bir araba bulunca hafifçe gülümsemiş, içine girerek 1 dakika sonra yola çıkmışken sarayın ışıkları uzakta parlamış, onu çağırmaya devam etmişken Arthur takip edilmesi imkansız bir dakikada, yavaşlayarak süresini uzatmıştır..

Merlin Emrys, Arthur onun ehliyetini incelemiş, eşyalarını karıştırmış, normal bir adamın hayatına dokunabileceği kadar dokunmuşken torpidoda güzel bir kızın fotoğrafının ortasında olduğu bir ajanda bulmuş, içeri karıştırdığında bir sürü toplantı görmüşken onu da geri tıkmış, sonra saraya gitmişken göğsünde bir ağırlık, dudaklarında bira, bahçeye yaklaşmıştır..

Güvenlik görevlisinin kalp krizinden sonra içeri giren prens derhal yaka paça odasına götürülmüş, arabanın sahibinin yakalanıp brifing verilmesi gündeme oturtulmuşken Arthur dokunmamalarını, halledeceğini söylemiş, Walter'la anlaşmışken arabaya bakım yapılmasını emretmiş, sabahı beklemişken Merlin'in artık uyanması gerektiği saatte onu aramış, yaklaşık 5 dakika öttürdüğü telefon *sonunda* açıldığında Arthur onun sesini duymuşken niye göğsünün sıkıştığını bilmesede pek çaktırmamıştır..

Walter'ın güvenmediği Merlin Arthur'u haksız çıkartmamışken ajanların bildirimine göre genç adam tam vaktinde arabayı anlaşılan noktaya bırakmış, bir dakika kadar içinde oturduktan sonra çıkmış ve arabasına binmişken emanet zararsız bir şekilde ele geçirilmiş, raporlara bir şey yansımamışken Kral Uther'ın bilmesi gereken bir şey kalmamıştır..

Arthur da şu anda odasında, Walter'ın verdiği oda cezasını çekiyorken iç çekerek geri düşer, tavana bakarken Merlin'in onu normal bir adam sanarak karşılık istemesini hatırlar, boğazı tekrar sıkışırken istese ona verebileceği şeyler sınırsız, ama kolları bağlı, iç çekerken bir daha kaçmamaya karar verir..

Merlin kravatını bağlıyor, yürürken devam eder

“Her şey kusursuz olmalı, bir şey yanlış giderse Gaius derimi yüzer Gwen-“ arkadaşı onun ceketini giymesine yardım ediyor, iyi gideceğini söylerken Merlin sırtıyla kapıları iter ve büyük balo salonuna girerken hazırlıkları izliyor, konuşur
“Bacaklarım titriyor.. Tüm kongre burada olacak Gwen.. Kral, Prens!”

Gwen onun omuzlarını sıkar, iyi olacağını söylerken Merlin derin bir nefes alarak patronunun yanına gider..

Arthur arabada, dışarıda akan ışıkları izliyorken mırıldanır

“Buna neden gittiğimi tekrar hatırlatır mısınız?”

Arabadaki ekibi 5 farklı frekanstan konuşuyor, ilerideki gerideki çaprazdaki ve alt sokaktaki hayalet arabadaki ekiple anlaşırken biri ona dönerek cevaplar

“Babanız emretti efendim-“

“Evet.. Ve ben kaç yaşındayım?”

“27 Majesteleri-“

“Ve *hala* babamın emrini dinliyorum..”

Ajan sessiz, bir şey söyleyemezken Arthur elini sallar, dönerek tekrar ışıklara bakarken ajanı da raporuna döner..

Merlin işi başından aşkın, kulağındaki kulaklıkta bir sürü şey dinliyorken bir yandan da önündeki diplomatlarla konuşuyor, çeviriler yapıyorken Gaius ileride ona bir şey işaret eder, Merlin izin isteyerek oraya giderken Gaius konuşur

“Geldiler, birazdan gireler, hazır mısın Merlin?”

Merlin olmasa da başını sallar, yaşlı adam onun kolunu sıkarken Merlin döner, o sırada Kral’ın girişi duyurulurken Merlin de diğerleri gibi saygı duruşuna geçer..

Arthur ilerliyor, saygı duruşu onu etkilemiyorken herkes babasının geldiği yere bakıyordur, Walter arkasında, konuşur

“5-6 kişi var, onlarla konuş, sonra kaçıırız-“

“Yapmazsan derini yüzdürtürüm-“

“Bu vahşice bir taktik lordum-“

“Ama yetkim var..”

Walter sesini çıkartmaz, gözleri ileriye izlerken salon tekrar işlerine dönmeye başlamış, Uther en önemlilerle konuşmaya geçmişken Arthur sırasının gelmesini bekliyor, derin bir nefesle süslemeleri falan izlerken birisi konuşur

“Majesteleri Arthur,-“ Arthur o tarafa döner, yaşlı bir adam bulurken adam konuşur

“Gaius Kinsington.. Camelot Siyasi İlişkiler Dil Başkanı-“ Arthur o konu hakkında hiçbir fikri olmasa da gülümser, cevaplar

“Memnun oldum.. Gece sizin eseriniz olmalı-“

“Yardım aldığımı inkar edemem.. Büyük bir toplantı, size sıkılmayacağınızı umduğumuz bir yer ayırdık, buradan lütfen..”

Arthur yaşlı adamı severken Walter’ı geçer ve onunla yürürken Gaius konuşur

“Yardımcım size acıyor aslında, o yüzden isterseniz-“

“*Acıyor mu?* Kimmiş o?”

Gaius endişeyle ona dönerken cevaplar

“Öyle demek istemedim efendim.. Bu konularla siz ilgilenmiyorsanız sizi buralara getirmek eziyet oluyordur diye düşünüyor, o yüzden elektronik aletlerle oynarsanız kimsenin dikkatini çekmeyeceğiniz bir alan ayırdı, siz gençler bir sürü zımbırtıyla oynuyorsunuz-“ Arthur kaşlarını çatarak onu izliyorken Gaius konuşur
“Buradan..”

Ve yol verir, Arthur dönerek onu takip ederken uzaklaşmış adamın önüne birisi çıkar, çelimsiz, dönerek ona bir yerleri gösterir, bir eli kulağında, konuşurken Gaius ona bir şeyler söyler, ince adam hızla dikleşir ve o tarafa dönerken konuşur

“Majesteleri-“ Arthur bir anda dururken ona bakar, mavi gözlü adam, Merlin de ona bakıyor, gülümserken elini uzatır
“Merlin Emyrs Lordum, Camelot Siyasi İlişkiler Dil İkinci Başkanı-“ Gaius oraya gelmiş, gülümseyerek konuşur
“1 ay sonra tam başkan olacak, kendisi asistanım..”

Arthur hafifçe gülümser, sonra tekrar Merlin’e dönerken elini uzatarak sıkır, konuşur

“Arthur..”

Merlin gülümsüyor, onun elini sıkarken mavi gözlere bakar, Arthur da onu izlerken elini çeker, konuşur

“Neredeymiş şu elektroniklerimle oynayabileceğim köşe?”

Merlin gülümser, Arthur onun yüzünün aydınlanmasını izlerken genç çevirmen dönerek ilerler, Arthur onu takip eder..

“Burası, ışıklar buraya pek düşmüyor, isterseniz bir bilgisayar getirtebilirler-“
“Güvenlik ağı olmayan bilgisayar kullanamam-“ onun önünden geçerek kaliteli koltuğa giderken Merlin ‘*tabii*’ diyordur, devam eder
“İyi akşamlar efendim..”

Ve döner, uzaklaşırken Arthur oturmuş, çevresine bakınır, sonra telefonunu çıkartırken hafifçe sırtıyor, mesajlara girer..

Merlin Hintli bir diplomatla konuşuyor, dönerek yanındaki Amerikalıya çevirirken telefonu titrer, genç adam hem dinliyor, hem başını sallıyorken telefonun kapağını iter, Hintliye dönerek çevirirken okur, bir an cümlesi yarıda kalırken sonra başını kaldırarak tamamlar, gülümserken Hintli adam da ona gülümser, Merlin dönerek diğer tarafa bakarken telefonu indirir..

Neredesin?

A.

Merlin yürüyor, hızla cevap yazar, sonra telefonu indirir ve Çinli bayana gülümserken telefon yine titrer, genç adam kaldırırken okur;

Beni görsen tanır mısın?

Çevrendeyim ve ciddiğim, arabam içeri girebileceğimi sana belli ediyor olmalı.

Arthur onun kendi etrafında dönüp durmasını izlerken yaptığı büyük bir aptallık, rezalet dahi çıkartabilir, ama kendini tutamazken Merlin öfkeyle tuşlara basar, Arthur gelen mesajı açar;

İşim var! Adilik yapıp kafamı bulandırma!

Bu olay benim için önemli, sus ve otur!

Hafifçe gülerek başını kaldırırken Walter ne olduğunu soran bir bakış atar, prens aldırılmazken Merlin'i izler..

Merlin telefonunun titremesine aldırılmadan konuşmaya devam ederken onun nerede olduğunu anlamış olsa hareket çekecek, ama böyle önemli insanların olduğu salonda hareket bir kaos yaratabilecekken kendini tutuyor, en sonunda boş bir an bulup telefonu açar ve mesajları hızlıca okur, iç çekerken tek harflerden oluşan ve 'beni bul hadi' diyen mesajları siler, derin bir nefes alırken seslenir

“Hey- bana konuk listesini getirir misin-“

“Tabii efendim-“ birkaç saniye sonra liste elinde, Merlin kalemiyle inerek Arthur'ları ararken 2 tanesi 60'larında çıkar, Merlin onları geçer ve başka bir Arthur bulamazken telefona saldırır;

Burada değilsin, mesaj atma, lütfen Arthur, ya da adın her neyse. İşim var.

Konferans başlamış, Gaius konuşuyorken herkes onu dinliyordur, Arthur babasının bile ilgiyle dinlediğini görürken esnemek istemiyor, telefonundaki oyuna döner..

Gerçekten de ışıklar buraya vurmuyorken prensin umursamazlığının fotoğrafı çekilemiyordur, sarışın adam ondan da sıkıldığında kenarda birileriyle konuşan Merlin'e bir göz atar, o adamlar uzaklaşıp da Merlin yalnız kaldığında Arthur oyunu kapatır..

Mavi gözlü adam yorgun olduğu belli, eliyle burun kemiğini sıkar, sonra başını kaldırarak tekrar dikleşirken prensle göz göze geldiğinde Arthur ona bakıyor, kıpırdamaz, Merlin hafifçe gülümserken Arthur kibar gülümsemeye sinir olarak telefonunu kaldırır ve hafifçe sallar..

Merlin kaşlarını çatarak ona bakar ve anlamaya çalışırken Arthur dönerek telefonuyla oynar, Merlin bir an sonra elinde titreyen alete döner, kaldırıp bakarken o saniyede mavi gözleri kocaman olarak ona dönerken Arthur sırtır..

Hey.

Merlin görevli odasına dalmış, derin bir nefes alırken Gwen ne olduğunu sorar, Merlin başını iki yana sallarken bir an sonra kapı itilerek açılır, takım elbiseli bir adam içeri girer ve görevlilere bakar, konuşur

“Dışarı beyler, prens biraz başını dinleyecek-“ hepsi kalkarken Merlin de kalkar, ama ajan ona oturmasını söylerken Gwen kaşlarını çatır, Merlin yavaşça otururken prens içeri giriyor, mırıldanır

“Bay Emrys, salonda anlatılan şeyleri bana normal bir dilde anlatır mısınız, basın önünde rezil olmak istemem-“ Gwen çıkıyorken kapı arkalarından kapanır, Arthur kapı kapandığında ona dönerken iskemlesinden fırlayan adamı görünce gülümser..

“Sen!”

Arthur kaşlarını kaldırır, Merlin şok içinde, tekrar bağırır

“Sen! İnanamıyorum, senin o barda- Sen delirdin mi!? Biri seni tanısaydı-“

“Kimse tanımadı, arabamı da aldım-“

“Araba!”

Merlin inlerken şokta, dönerek odada ilerler, sonra tekrar ona döner ve üstüne yürürken kızgınlıkla konuşur

“Ya biri sana saldırsaydı! Barda bir olay çıksaydı! Aptal mısın sen!? Ayrıca kim olduğunu söyleyebilirdin, gidip arabayı alırdım! Ve ajanın falan yok mu, neden onlar almadı? Ayrıca barda tek başına ne işin vardı!? Ve neden beni öptün o zaman!? Senin sevgilin yok mu-o sarışın şey-“

“O sarışın şey benim sevgilim değil, teşekkür ederim..”

Merlin ‘arab’lar ve dönerek odada ilerler, ekranlara bakarken Arthur konuşur

“Seni görmek güzel..”

Merlin ona döner, mavi bakışları ona saplanırken Arthur göğsünde bir şeylerin sıkıştığını hissederek, Merlin onu geçerek kapıya gider ve açarken konuşur

“Gaius dilin nasıl canlı bir varlık olduğunu anlatıyor, insan gibi değişen bir şey.. Lise 2, dilbilgisi dersi..”

Ve açık kapıdan çıkar, Arthur sessiz, iç çekerken içeri giren ajanına iyi olduğunu işaret eder, sonra dönerek tekrar konferansa gider..

Merlin gece boyunca bir sürü önemli kişi ile konuşurken en önemlilerinden birinin yanına gitmemiş, zaten onunla Gaius ilgilenmişken genç çevirmen memnun, ama arada sırada onu incelemekten kendini alamamıştır..

Onlarca, yüzlerce kere aynı odada durduğu adam, bir sürü kere incelediği, ağız yapısını, konuşmasını, kelime vurgularını *ezberlediği* adamı –öyle ya, siyaset ilişkilerde ilk ezberledikleri ağız yapısı kraliyet oluyor– nasıl tanıyamadığını anlayamıyor, kanı kaynıyordu!

Merlin Emrys birkaç gün önce odasında, yatağında *bizzat* Majesteleri Camelot Prensi Arthur Pendragon ile konuşmuş, yetmemiş önceki gece onun bademciklerini incelemişken bayılacak, diğer tarafa dönerek Çinlinin ne dediğini anlamaya çalışır..

Arthur karşısındaki adamı dinliyor, ama bir şey anlamıyorken Gaius dönerek ona çevirir, prens başını sallayarak cevap verirken Gaius diğer adama dönerek çevirir, prensin mavi bakışları da o sırada salonda gezinirken avını bulunca onu izler..

Merlin kalabalığın ortasında, mavi gözleri kocaman, konuşan adamın dudaklarını izliyorken dönerek diğer adama anladıklarını söylediğinde Arthur onun hakkında *her şeyi* deli gibi merak ettiğini fark eder: kaç dil biliyordur, ne kadardır bunu yapıyordur, daha önce hiç karşı karşıya gelmişler midir, ona bir şeyler çevirmiş midir, krallığa girmiş midir,-

“Majesteleri?”

Prens irkilmez, irkilmek ona yakışmazken *yavaşça* o tarafa döner, ‘*hım?*’larken Gaius nezaketle tekrarlar

“Gezi planınızın hala aktif olup olmadığını soruyor-“

“Aktif, aktif-“ ve adama dönerek *bizzat* gülümser, sonra izin isteyerek Gaius’u çevirir, eli onun omzunda, onunla yürürken konuşur

“Gaius, senin konuşmanı pek anladığımı söyleyemeyeceğim, daha net konuşan bir adamın var mı-“

“Elbette Majesteleri, Merlin oldukça net konuşur, onu getireyim-“

“Muhteşem..”

Ve onu bırakır, yaşlı adam uzaklaşırken Arthur sırtarak dikleşir, diğer tarafa döner..

“Ben? Hayır hayır, Gwen gitsin-“

“Seni istedi Merlin, ayrıca o *prens*, normal bir çevirmeni ona götürmem-“

“Gwen de çok iyi-“

“Ama senden daha iyi değil. Yürü.”

Merlin iç çekerek yürür, latince küfrediyor, konukları aşyorken Gaius onu kolundan sıkır ve ibrance akıllı davranmasını, onu utandırmamasını söylerken Arthur ikisini izler, hiçbir şey anlamazken Merlin bir şeyler fısıldar ve yaşlı adamı ikna etmiş olacak, yollarında sonra dönerek majestelerinin önünde durur, elleri arkasında birleşik, kibarca gülümseyerek sorar

“Hizmetinizdeyim Lordum..”

Arthur *gülümser*, ona bakarken Merlin bir an içinin titremesine engel olamaz, başını çevirerek etrafa bakarken prensin konuşacağı kişiyi seçmesini bekler..

Arthur daha kimseyi seçememişken bir Hintli gelmiş, Merlin’e dönerek gülümsemiş ve onun elini sıkışmışken Merlin de gülümseyerek ona cevap verir, ikisi abudik gubudik bir şeyler konuşurken Arthur onları izliyor, hafifçe genzini temizler, Merlin ona dönerken konuşur

“Arthur, bu-“ Arthur ona bakar, Merlin parmağını kaldırarak cevaplar
“Majesteleri, bu Hindistan’dan Shakdar Lonse-“ Arthur dönerek adama gülümser, sonra Merlin’e dönerken sorar
“Dilimizi biliyor mu?”
“Çat pat.. Diplomasi mensupları ağır İngilizce kullandığında bize ihtiyacı oluyor..”

Arthur ilgiyle Shakdar’a döner, koyu tenli adam gülümseyerek ona bir şeyler söylerken Merlin dinliyor, aynı ifadeyle dönerek tekrarlar

“İlişki fonu hakkında ne düşündüğünüzü soruyor, Kral’la konuşamamış, ama size yollanmış, bu konu sizin alanınızdaymış-“ Arthur başını sallar, beyefendiye dönerken cevaplar
“Fonu şu an için beklemeye aldık, yılbaşından sonraki ilk bakılacaklar listesinde bulunuyor-“ Merlin usul, Arthur’un dikkatini dağıtmayacak bir sesle söylediklerini tekrarlıyorken Shakdar dinliyor, yüklem gelince gülümser ve memnuniyetle bir şeyler daha söylerken Merlin ona dönerek gülümser, tekrarlar
“Sizi Hindistan’a bekliyorlar, biraz güneş yanığına ihtiyacınız varmış Lordum..”

Arthur ona bir bakış atar, Merlin cevaplar

“Son yorum bendendi-“
“Bunun için kovulabilirsin-“
“Özür dilerim.. Hindistan’a bekliyorlarmış, sarayda ilginizi çekecek güzellikleri olacaklarından eminlermiş, yılbaşı soğuğu sizi üşütüyorsa Hindistan iyi gelecektir..”

Arthur dönerek adama gülümser, düşüneceğini söylerken Merlin cevaplar, Shakdar memnun, dönerek uzaklaşırken Merlin dönerek fısıldar

“Özür dilerim, gerçekten-“ Arthur eliyle savuşturur, dönerken mırıldanır

“Bana Arthur deme yeterli-“ Merlin başını sallayarak onu takip ederken sarışın adam dönerek onunla yüz yüze gelir, alçak sesle ekler
“En azından yalnız olmadığımızda..”

Merlin ona bakakalırken Arthur hafifçe güler, dönerek uzaklaşırken eliyle gelmesini işaret eder, Merlin fırlar..

Arthur ve Merlin kalabalığın ortasındalar, Merlin sorar

“Seni kimse korumuyor mu? Biri saldırmaya kalksa ne olacak-“
“Ben devreye gireceğim..”

Merlin irkilerek döner, sert görünüşlü bir adama bakarken Arthur mırıldanır

“Bay Emrys, güvenlik kolu başkanım, Walter..”

Merlin ‘ab’lar, memnun olduğunu söylerken Arthur onun mavi gözlerindeki pırıltıdan hoşlanmış, Walter’a dönerek ne olduğunu sorarken güçlü adam konuşur

“Gerekli konuşmalar yapıldıysa kaçman için ortamı hazırladık, kimsenin dikkatini çekmezsin..”

Arthur bir an kalabalığa bakarken Merlin diğer tarafta sessizce bekliyordur, Arthur görevlisine dönerken sorar

“Nereden gideceğim? Babamın haberi var mı?”

Walter birinci soruya cevap vermez, ama diğerini onaylarken Arthur konuşur

“Biraz daha kalabilirim, babam gitmemi bekliyor olmalı, biraz hayal kırıklığına uğrasın-“
“Ya da gurur duysun, zekice efendim..”
“Her zamanki gibi..”

Walter gülümser, sonra yabancı bir ortamda olduğunu hatırlayarak tekrar beton olur, kalabalığa karışırken Arthur diğer adama döner, Merlin gülümserken Arthur onun hep böyle kucaklayıcı olup olmadığını düşünerek ilerler..

Usul bir müzik girdiğinde konuklar sessizleşirken Arthur da o tarafa döner, babasının Birleşmiş Milletler’den bir temsilciyle birlikte dansı başlatmasını izlerken elleri arkasında, bir sürü alkışın ortasında alkışlamadan dururken Merlin alkışlıyor, bir süre sonra elini indirir ve ona dönerek konuşur

“İzninizle Lordum-“
“Nereye?”

Merlin şaşkın, ona bakarken cevaplar

“Dans başladı? Yemek, kutlama-“
“Ve?”

Merlin ağzını kapatır, sonra önüne dönerek orada durmaya devam ederken herkes dans etmeye çıkıyordur, Arthur onları izliyorken mırıldanır

“Babam dans ederken benim piste çıkmam yakışık almaz..”
“Ah.. Doğru..”

Arthur daha fazla açıklama yapmaz, sonra ona dönerken konuşur

“Söyle Merlin, beklediğin gibi mi çıktım?”

Merlin bu soruya hafifçe gülerken Arthur kaşlarını çatar, çevirmen ona dönerken cevaplar

“Size dair bir beklentim yoktu efendim-“
“Öbür adama dair?”

Merlin ‘*hangi adam?*’ derken ona bakar, Arthur konuşur

“Pahalı arabası olan adam.. Nasıl biri olduğunu düşünmüş olmalısın..”

Merlin hafifçe gülümser, başını eğerek yanağını kaşırken cevaplar

“Düşünmediğimi söyleyemem tabii.. Ancak beklentim yoktu, ve son günlerim o kadar doluydu ki-“

“Aklına bile gelmedi, evet-“ Merlin başını kaldırarak ona bakar, konuşur

“Zevk için arabasını değiştiren birisiydi-“

“Zevk için değiştirmiş gibi mi görünüyorum?”

Merlin yüzünü buruştururken cevaplar

“Hayır.. Şimdi anlıyorum, ama o anda anlamam imkansızdı, değil mi? Hadi Arthur, bu yüzden bana kızamazsın-“

“Yine Arthur diyorsun..”

Merlin özür dileyerek toparlanır, hafifçe gülerken konuşur

“Arabasını değiştiren adam benim için Arthur’du.. Siz değil..”

Arthur onu izliyor, cevap vermezken o sırada yanlarına biri gelir, Merlin ona dönerken gülümseyerek konuşur, yabancı kadın da gülümserken Arthur kadına döner, Merlin bu sefer onun yanında, usul sesiyle konuşan kadını çevirir, Arthur onun nefesini dinlerken Merlin anlatır, anlatır, en sonunda sessiz, mırıldanır

“Evet?”

Arthur soru kipiyle ayılarak başını kaldırır ve ona çevirir, Merlin hızlıca fısıldar

“Dans teklif etti-“ Arthur başını sallar, hanıma kolunu uzatır ve piste giderken Merlin dikleşerek geriler, bir adım geri atarak derin bir nefes alırken Gwen’i ararır..

“Gwen!”

Gwen ona dönerken Merlin onun koluna yapışarak fısıldar

“Arthur, *arabalı Arthur-*“

“Evet, ne oldu-“

“Meğerse oymuş!”

Gwen ‘*kimmiş*’ derken dönerek bakar, pistteki sarışını görünce gözleri büyürken ona döner, Merlin hızlıca başını sallarken Gwen bir an sonra diller arası geçiş yaparak nasıl olduğunu sorar, arkadaşı ondan çok daha iyi, her cümlede 2 dil kullanarak anlatırken ikisi fısır fısır dans şarkısını geçerler..

Arthur genç kadını döndürüyor, mavi gözleri pistin kenarındakileri izliyorken Merlin’i bir köşede yakaladığında onu izler, genç adamın arkadaşıyla konuşup hızlı hızlı tartışmasını yakalarken dönerek kollarındaki kadını iter ve etekleri savrulurken onu ilerletir, sonra onu yakalayarak geri eğer ve kadının nefesini keserken Merlin tam o anda o tarafa bakar, onu görünce kıpkırmızı olur ve sonra arkadaşına dönerek bir şey söyler, uzaklaşırken Arthur muhtemelen bu gece onu düşünecek kadını dikleştirir ve elini öperek ayrılır, uzaklaşarak diğer tarafa giderken ajanına bir şeyler söyler..

“Bay Emrys-“ Merlin onunla ilerler, Walter onu prene sunarken Arthur elinde kadehi, ona dönerek sanki genç adam iki saattir oradaymış gibi konuşur

“Olanları kaç kişi biliyor? Ve doğruyu söyle Merlin, Walter seni tartaklamaktan zevk alacaktır..”

Merlin kanepesini ağzına atan adama bakarken cevaplar

“Sadece bir.. Ama ondan söz çıkmaz-“

“Senden de çıkmayacağını düşünmüştüm..”

Merlin hızla cevap verecek olurken Arthur elini sallar ve diğer yana döner, konuşur

“Çevirmeniz gereken şeyler var sanıyorum Bay Emrys-“

“Arthur-“ Arthur hızla ona döner, mavi bakışları tehlikeyle parlarken Merlin eğilme ihtiyacı duyar, ama iradeyle onun *gözlerine* bakmaya devam ederken konuşur

“Bu salondaki en iyi çevirmen benim Lordum, bana ihtiyacınız olacak..”

Arthur o zaman onu babasına yollamak isterken babasının özel çevirmeni zaten vardır, prens dönerek kalabalığı izlerken Merlin bir süre daha durur, sonra konuşur

“Je suis vraiment désolé.”³

Arthur dönerek ona bakar, Merlin sessiz, onun gözlerine bakarken prens konuşur

“Ne dediğini anlamıyorum ve bir daha ben izin vermeden karşımda başka dillerde konuşma.. Yürü, şurada bir adam var-“ Arthur oraya giderken Merlin de arkasından fırlar, ikisi kalabalığı geçerler..

Merlin yaklaşık bir saat boyunca Arthur’un çevirmenliğini yapmışken başı ağrıyor, ne bir şey içmiş ne de yemişken Arthur onun ummadığı kadar siyasi konuşmalara yatkın, seçtiği kelimeler oturaklı ve ağırken Merlin ettiği yeminler dahilinde her şeyi tamamen çevirmek zorunda, bir Fransızı daha yollamışken dönerek konuşur

“Majesteleri-“ Arthur ona döner, kaşını kaldırırken Merlin cevaplar
“Yerime başka biri geçerse daha iyi olacak-“
“Sebep?”

Merlin eliyle *kendini* göstererek konuşur

“Yaklaşık 5 saattir aralıksız çeviri yapıyorum, ve tek dilde yapmıyorum.. Sizin çevirmenliğinizi yapmak apayrı bir baskı, ve daha ne bir şey yedim ne de içtim.. Yardımcım size eşlik edecektir, onun adına kefilim, size yetiyeceğinden kuşum yok-“
“Gerek yok, git..”

Merlin kaşlarını çatar, Arthur devam eder

“Birazdan ayrılacağım, git..”

Merlin başını sallar, sonra döner ve uzaklaşırken selam vermediğini hatırlayarak döner, yine yürürken konuşur

“Onurdu Majesteleri-“ ve başını eğer, sonra dikleşip dönerken Arthur konuşur
“Merlin?”

Merlin ona döner, biraz önce konuştukları Fransız’ın geçmesine izin verirken Arthur ona bakıyor, konuşur

“Alors tu etais pardonne, mais ne le répéte pas.”⁴

---

³ “Üzgünüm, gerçekten.”

⁴ “O zaman affedildin, ama bir daha tekrarlama.”

Genç çevirmenin mavi gözleri büyürken Arthur olduğu yerde hafifçe dönüyor, parmağıyla ona selam verirken mırıldanır

“Bonne nuit-“⁵ ve dönerek uzaklaşırken Merlin arkasından bakar, hafifçe gülererek döner ve dinlenme odasına giderken eliyle ensesini sıkar..

Merlin anahtarı çevirerek odasına girer, ışıkları açmadan otelin odasında ilerler ve yatağa devrilirken uykuya dalar, sabah çalan telefonla gözlerini açarken tavana bakar, nerede olduğunu anlamaz, sonra dönerek telefonu alır ve kulağına götürürken konuşur

“Biri öldüyse-“

“Daha değil.. Merlin-“ Merlin onun sesini duyunca inlerken elini saçlarına sokar, karşıda Arthur gülerken cevaplar

“Sesimi duyunca inlemek bana mı özel, yoksa herkese mi yapıyorsun-“ Merlin yine inleyerek yatakta döner ve bir şeyler söylerken Arthur mırıldanır

“O dili gerçekten bilmiyorum-“ Merlin telefonu onun suratına kapatır ve tekrar uykuya dalarken *prensin* suratına telefon kapattığını algılayacak kadar bile ayık kalmaz..

Arthur gülererek telefona bakar, sonra indirirken kapısı vurularak açılıyor, konuşur

“Günaydın Walter, bana Bay Emrys’i bul lütfen, bu otelde kalıyor-“

“Şimdi mi efendim? Saat 10-“

“Çok bile uyumuş.. Hadi, kahvaltıya gelsin-“ Walter başını sallar ve dönüp çıkarken hizmetçi de arkasından çıkar, kapı kapanırken Arthur telefonunu masaya bırakır, kumandayı alıp televizyonu açarken haberleri izler..

Merlin kapının devamlı surette vurulmasına gözlerini açarken her ihtimale karşı telefonuna bakar, ses yokken genç adam kendini iter ve kapıya gidip açar, Walter’ı görünce konuşur

“Telefonu kapattığım için hapse mi gidiyorum-“

“Anlamadım Bay Emrys, ancak Majesteleri Arthur sizi kahvaltıya bekliyor, önemli bir şey konuşacağından eminim, bugünkü toplantılardan önce hallederseniz seviniriz..”

Merlin anlamamış, ona bakarken sorar

“Efendim?”

Walter bu kadarını bekliyor, tekrar açıklar

“Majesteleri. Yukarı. Kahvaltı. Oldukça zengin bir kahvaltı, altını çizeyim-“

“Oda kaç-“

“Oda değil, kat.. Ben götüreceğim, bekliyorum..”

---

⁵ “İyi geceler-“

Merlin döner ve odada ilerler, yerden ceketini alır, telefonunu da çeker, sonra yürüyüp çıkar ve kapıyı arkasından çekerken Walter konuşur

“Dünkü takımınızdasınız Bay Emrys-“

“Majestelerinin beni fiziğim için çağırmadığı bir gerçek, Armani bile giysem fark etmez, çevirmenliğimi istiyor..”

Walter iç çeker, öne düşerken Emrys de onu takip eder..

Merlin koridorda üstü aranyorken bekliyor, Walter ise kapılardan birini açmış ve bir şeyler söylemiş, sonra genç adama geçmesini işaret eder, Merlin ellerden kurtulup yürür ve içeri girerken kapı arkasından kapanır, Merlin yürüyorken konuşur

“Uykum var, umarım işkence için çağırmamışsındır ve gerçek bir iştir Majesteleri-“ Arthur peçetesini indiriyor, gülümseyerek kalkar ve ona yürürken cevaplar

“*Merlin*, seni tekrar görmek büyük zevk-“ Merlin kaşlarını çatarken ona bakar, Arthur onu sırtından destekleyip yürütürken devam eder

“Kahvaltı? Otur lütfen-“ Merlin yavaşça çökerken mırıldanır

“Hala uyuyorum, değil mi?”

Arthur karşısına geçiyor, gülümser

“Hala inlemedin, muhtemel-“ Merlin inlerken Arthur bir kahkaha atar, Merlin iyice korkarken ona bakar..

Merlin yavaş yavaş ekmeğini kemiriyorken Arthur elinde kumanda, haber kanalını izliyordur, ikisi hala bir şey konuşmamışlarken Merlin en sonunda ekmeği indirir ve sorar

“Majesteleri..”

Arthur ona bakmadan ‘*efendim?*’ derken Merlin devam eder

“Beni niye çağırdınız?”

Bunun üzerine sarışın baş ona dönerken Merlin onu izliyordur, Arthur cevaplar

“Canım öyle istedi.. Araba konusunda sana çıkarttığım zorluğa bir ödeme gibi-“

“*Kahvaltı* ile..”

Arthur kaşlarını kaldırır, kumandayı masaya bırakırken sorar

“Başka bir önerin var mı?”

Merlin cevap vermez, ikisi birbirlerine bakıyorlarken kapı vurulur ve açılır, Walter içeri sarkarken konuşur

“Babanız sizi istiyor efendim, gidiyormuş-“ Arthur ayağa kalkar, kapıya giderken Walter çıkmıştır, Arthur konuşur

“Bir saate kadar dönerim-“ Merlin irkilerek ona döner, Arthur cevaplar

“Sen kahvaltını et.. Geldiğimde konuşuruz..”

Ve kapıyı arkasından çeker, Merlin kilit vurulmasa da hapsolmuş, dönerek tüm şehri izleyen camlardan bakarken uzanarak televizyonu kapatır..

Merlin canı sıkılmış, odada dolaşırken bir şeye dokunmuyor, adamın her şeyinde bir ajan uyarısı var gibi geliyorken komodinde bir saat ve telefon var, Arthur *telefonunu* odada bırakmış, Merlin adı bir adam olsa o telefondan ne haberler çıkartabileceğini düşünüyor, sonra başını silkeler ve dönerek yatağa oturur, camlardan dışarı bakarken şehir yavaş yavaş uyanıyor, bugün de herkesi bir sürü iş bekliyorken Merlin iç çekerek prensini beklemeye devam eder..

Arthur babasını uğurlarken çıkan tartışmaların ortasında kalmış, bir diplomatik krizin çıkmasını engelleyerek 2 saat sonra odasına girerken özür dilemek ilk cümlesi olacak, durumu görünce dururken kapıyı yavaşça arkasından itiyor, düşünmeden sağ elini sallar, rahatsız edilmemeleri gerektiğini belirterek kapıyı kapatırken ilerler..

Odadaki hiçbir şeyin yeri değişmemiş, hizmetlileri çağırdığı telefon bile yerinden kıpırdamamışken Merlin yataкта sızmış, elindeki telefonun ekranında alarmin çoktan öttüğü belli oluyorken 15 dakikalık kestiriş uzamış duruyordur, Arthur uzanarak yavaşça telefonu onun yorgun parmakları arasından çeker, elinde çevirip sesini kısar ve yürüyerek çalışma alanına giderken ses çıkartmaz..

Merlin huzur dolu, yumuşak örtülerin altında başını çevirir ve yastığa diğer yönden bastırırken kemikleri yerleşmiş, sırtı rahat, başı da ağrıyorken gözlerini açar ve arabaların, akşam ışıklarının tavana vurduğunu görünce fırlarken ilk düşüncesi günlük çalışma programını kaçırdığı olur, dudaklarından bir ses çıkarken ilerideki sarı baş kalkarak onunla göz göze geldiğinde Merlin bu sefer nefessiz kalarak boğulur..

“Arthur?”

Merlin kendi sesinin nasıl çıktığına inanamazken başını çevirerek sesini oturtur, sarışın adamın ona kilitlendiğini fark etmezken bir saniye sonra tekrar ona dönerken üzerindeki örtüyü itiyor, konuşur

“Özür dilerim Majesteleri, inanın uyuyakalmışım, amacım yatmak değildi-“

“Merlin-“ Merlin eğilerek ayakkabılarını giyer, sonra yatağa dönerek telefonunu ararken bulamaz, kumaşları ittirerek daha da ararken Arthur konuşur

“Burada-“ Merlin dikleşerek onunla yüz yüze gelirken asil parmaklar telefonu onun ellerine bırakır, Merlin başı eğik, yüzüne kan basıyorken utanmış, mırıldanır
“Affedin Lordum-“
“Affettim tamam.. Bana bak..”

Merlin başını kaldırarak ona bakar, mavi gözleri büyümüş, kıpırdayamazken Arthur onu izliyor, bir şey söylemez.. Merlin onu tanımıyor ama bir yandan da tanıdığını hissediyor, aralarda bir yerlerde karman çorman oluyorken nefesleri hızlanıyor, konuşur

“Gitmem gerek-“
“Neden?”
“Çalışma programı vardı, kaçırdım-“
“Patronunla konuştum, bütün gün bana çalışacağını söyledim, o da yerine Gwen diye birini geçireceğini söyledi, problem olur mu?”

Merlin hafifçe gülümser, omuzları gevşerken sorar

“Patronumla mı konuştun?”

Arthur da hafifçe gülümser, parmakları diğer elindeki yüzükle oynuyor, cevaplar

“O aradı, üçüncü seferde açarsam işlerin daha iyi olacağını düşündüm-“
“Neden senin açtığına bir şey söylemedi mi-“
“Yanımda, uyuyor dedim..”

Merlin gülerken ona bakar, Arthur da gülümserken bir an zaman donar, prens mırıldanır

“Dosyaların yanında olduğunu söyledim, elektronikle içeri giremezsin..”
“Ah..”

Arthur da çok hafifçe başını sallar, ikisi birbirlerine bakmaya devam ederlerken oda karanlık, ileride Arthur’un bilgisayarının ışığı var, gerilerinde trafik ışıkları odayı renklerle dolduruyorken Merlin sesini yükseltmekten çekiniyor, usulca sorar

“Sen ne yaptın?”
“Hiçbir şey.. Okumam gereken raporlar vardı, onları bitirdim..”
“İyi olmuş..”

Arthur bir şey söylemez, Merlin bir şeylerin göğsüne bastırıldığını hissediyor, nefes alması gerekiyorken canlanır ve konuşur

“Gideyim, akşama da bir sürü görüşme var, Gwen halledemez- teşekkür ederim, ödeştik, buna ihtiyacım vardı, ne kadar kabaca alsam da-“ Merlin ondan sıyrılarak diğer tarafa, açıklığa geçerken Arthur arkasından konuşur
“Merlin-“ Merlin dönerek ona bakar, ikisi yine yüz yüzelerken genç adam konuşur
“Yapma.. Bırak.. Ne konuşabiliriz ki? Arkadaş olabilir miyiz?”

Arthur cevap veremezken Merlin hafifçe gülümser, devam eder

“Seninle senli konuşamıyorum.. Konuşuyorum, ama garip, dışarıda konuşamam.. Sen kaçtın, bizim tarafımızdan bir gece çaldın, ve bana çarptığın için memnunum..”

Arthur hafifçe başını yana yatırırken Merlin gülümser, bu sefer gerçekten gülümserken konuşur

“Gerçekten.. *Bana* çarptığın için mutluyum, ilerde bir gün bir yerde seni görünce, prensimin ya da bir gün kralımın farklı, özel bir yüzü olduğunu bilmek beni gururlandıracak-“

“Merlin-“

“Emyrs.. Hayatını karıştırmak istemem..”

Arthur iç çeker, Merlin odayı gösterir

“Baksana, dün tanıdığın bir çevirmen yatağındaydı, bir satırı bile seni mahveder-“

“Sevişmedik sonuçta-“

“Harfler çocuğumuz olmasını bile sağlar Arthur, ikimiz de aynı çembere çalışıyoruz..”

Prens sessiz, onun haklı olduğunu biliyorken yine de onun çıkıp gitmesini istemiyor, bir eylemde hata varsa ona bağırın bilinci şimdi haykırıyorken Merlin bir an daha ona bakar, sonra döner ve kapıya giderken Arthur konuşur

“Merlin-“ Merlin iç çekerek döner ve sorar

“*Ne var* Arthur?”

Arthur aklına gelen ilk şeyi söylerken cevaplar

“Bana hala Arthur diyorsun.. Babam bile bana Arthur demiyor, hep resmi sesleniyor-“

“Ve bunu mu istiyorsun? Özlediğin şeyi söylediğim için-“

“Hayır gerizekalı, anlamıyorsun-“

“Ve öyle kalmasını istiyorum!”

Arthur susar, Merlin devam eder

“Anlarsam ben acı çekeceğim, sen değil.. Bırak.. Bir gün bir bara girdin ve birini öptün, o kadar.. Kim olduğunu bilmiyordun, bilmemeye devam et lütfen-“

“Ama hepsi kapanmadı-“

“Kapandı, arabayı aldın, ben de uykumu aldım..”

Arthur derin bir nefes alır, bir şey söylemezken Merlin bir an onu izler, sonra yürüyerek uzanır ve onun ensesini tutar, genç adamı kendine çekerek dudaklarını örterken Arthur karşı koymaz, Merlin de uzanmış, onun dudaklarını kapatırken diğer eliyle onun gömleğine asılır, ikisi kim olduklarını, nerede durduklarını bilerek öpüşürlerken Arthur onun beline elini koyar..

Prensın parmakları bükölerek onu kendine çekerken Arthur Merlin'in gülümsediğini hissederek, o da hafifçe gülümserken Merlin sonra yavaşça ondan dudaklarını ayırır, elleriyle saçlarını düzeltirken ona bakarak fısıldar

"Hepsi kapandı.. Teşekkür ederim.."

Ve uzanarak bir daha onu öper, sonra dönüp yürür ve bu sefer çıkmayı başarırken Arthur iç çekerek diğer tarafa döner, ışıl ışıl parlayan gerizekalı şehre bakar..

~ * ~

3 ay sonra

“KADEHLER!”

Hepsi gülerek kadehlerini kaldırırken bağışları tüm barın bağışları arasında kayboluyordur, Gwen ayakta, devam eder

“Evet baylar bayanlar, müthiş bir haftanın başlangıcındayız-“

“Ve deli gibi sarhoş olarak başlıyoruz, harikayız-“

“Öyleyiz, sus Jacob-“ Jacob gülerek susarken Merlin de gülümser, Gwen devam eder

“Bu sefer başkanımız olan *Merlin*-“ hepsi alkışlarken Gwen de gülümser, konuşur

“İçkileri ödeyeceğini söyledi-“ bir anda etraf karışırken Merlin *hayır* diye bağırıyordu, ama çoktan şişeler ele geçirilirken Merlin arkadaşına bir bakış atar, hepsi bağırarak üçe kadar sayar ve ilk bardaklar devrilirken Merlin de gülerek acı içkiyi yutar..

Merlin ve Jacob Gwen’i çeviriyorlar, genç kadın gülerken tüm barda sadece konvansiyona katılacak gençler var, bütün otel onlarınken Jacob Gwen’i geriye eğer, Merlin ikisinin arasındaki kıvılcımları izlerken geri döner ve garsonlardan birinden bir bira alır, yürüyerek elini saçlarından geçirirken saatine bakar, 12’ye gelmek üzere olduğunu görürken kolunu kaldırarak seslenir

“*Hey!* Hey, benim takıma daha fazla içki yok!”

Barmen duyduğunu işaret eder, suları açmaya başlarken Merlin bardağını kaldırarak son birasını içmeye başlar, indirip döndüğünde bir kadına yapışırken siyah saçlar her yanına dolanır, Merlin onlardan ayrılmaya çalışırken kadın konuşur

“Biraz dikkat, *biraz*-“ Merlin özür diler, başını kaldırdığında görürken gözleri büyür
“Leydi Morgana-“

“Evet, *birah* Leydi Morgana-“ Merlin gülerek özür diler, o sırada Gwen yanlarına gelmişken konuşur

“Muhteşemsin Merlin, Leydim, gelin, tuz dökelim-“ Morgana onunla birlikte yürürken Merlin ikisinin konuşmasını izler, zaten yarın ikisini birbirine eşleyecekken şimdiden tanışmaları iyi olmuştur, böyle aptalca şeyler düşünürken biri bağıır

“Merlin!”

Merlin o tarafa döner, parmağıyla işaret ederken cevaplar

“Hayır! Hayır daha fazla içki yok, sabahın köründe kalkacağız!”

Jacob ona acı dolu gözlerle bakarken Merlin kararlıdır, sadece su dağıtmalarını söylerken diğer tarafa döner, yürüyerek hepsine odalarına gitmelerini söylerken garsonun elinden içki şişesini alır ve bara gidiyor, konuşur

“İçki *yok*- yarın bir yanlış kelime savaşa sebep olabilir, anladın mı-“ Barmen hiç öyle düşünmemiş, başını sallarken döner ve uzaklaşır, o sırada birisi sorar

“Asiller içki içebiliyor mu?”

Merlin tüm sisteminin donduğunu hissederken dönerek ona bakar, Arthur’u görürken gerideki Walter’ı da yakalar, elinde şişe, cevaplar

“Elbette Lordum-“ ve şişeyi bırakır, sonra dönüp uzaklaşırken Arthur iç çeker, bar iskemlesine çıkararak kalabalığı izlerken herkes dans ediyor, herkes gülüyordur, Merlin tuvaletlerin tarafına gidiyorken Arthur bir an risk etmeyi düşünür, o sırada Morgana yanına gelirken konuşur

“Üstüm battı, halime bak-“

“Tek gördüğüm sana yapışan bir bluz.. Oldukça da güzel..”

Morgana ona bir bakış alarak oturur ve bir martini isterken Arthur kalkıyor, mırıldanır

“Tuvalet- gerek yok Walter, sen kapıyı tut yeter-“ ve koridora girer, yürüyüp kapıyı iterken bir iki adam onu geçerek çıkar, bir çift de köşede birbirlerini yiyorken Arthur onları ve pisuarları geçer, kabinlere yürürken konuşur

“Emrys?”

Kapılardan biri açılır, Arthur tam sağında açılan kapıya dönerken Merlin muhtemelen oldukça resmi bir şey söyleyecektir, Arthur aldırılmaz ve kapıyı itip onu da içeri iteklerken Merlin duvara yapışır, Arthur önünde, kapıyı itip kilitler, ona bakarken Merlin atılarak onun dudaklarını kapatır, sarı saçları kendine çekerken Arthur ona eğilir..

Merlin onu gördüğü anda tüm kontrolünü kaybederek kendini tuvalete atmışken kapıyı açtığı anda onu bulmak pek umduğu bir şey değil, Arthur onu içeri ittiğinde Merlin tüm suçu alkole atmaya kararlı, onu kendine çekmişken prens de karşı çıkıyor görünmüyor, ikisi sert tahtaya dayanarak birbirlerini tırmalıyorken Merlin nefes nefese başını geri, duvara bırakır ve dudaklarını ıslatırken onun nefesinin boynuna geçtiğini hissederek, gözleri kapalı, mırıldanır

“Hey..”

Arthur onun tenine *hey* derken Merlin gözleri kapalı, titriyor, fısıldar

“Bu hata, sarhoşum-“

“O zaman hayal görüyorsun-“ Merlin inler, Arthur aylar sonra o sesi tekrar duyarken onu çevirerek sağlamlığı şüphe getiren tahtadan alıp duvara yapıştırır, Merlin darbeye gözlerini kapatırken Arthur ona bastırarak sertliği hissediyor, nefesi gitmiş, bacaklarıyla ona bastırırken Merlin gözlerini açarak ona bakar, Arthur ışığın altında onun mavi gözlerini daha iyi görürken Merlin fısıldar

“*Arthur*-“ Arthur eğilerek onun dudaklarını örter, Merlin onun inlediğini duyar gibi olurken o anda bacaklarının arasında hissettiği elle belini ona iter, kemer açılıyor, kumaş düşüyorken Merlin’in kafasında bir sürü bulut, birkaç dakika sonra her şey bembeyaz olurken Merlin nefes nefese metallere dayanır, Arthur onun dudaklarını bir daha öperken fısıldar

“Rüya..”

Merlin titriyor, başını sallarken Arthur sorar

“Çıkabilecek misin?”

Merlin ‘*yüz sene sonra*’ derken Arthur gülümser, dönerek kabini açar ve çıkıp giderken Merlin onun ne hissettiğini ya da *hissetmediğini* merak ediyor, uzanarak kabini tekrar kilitler, nefesini bırakır...

Merlin tekrar gürültülü ortama döndüğünde birisi onu kolundan yakalar, sürüklerken bir şeyler anlatır ama Merlin anlamazken bakışları etrafta dolaşüyor, onun hala burada olup olmadığını anlamaya çalışırken prensi barda leydi ile konuşuyor bulur, dönerek arkadaşlarına bakarken konuğu görünce gözleri büyüyerek konuşur

“Sophia-“ mavi gözlü güzel kadın gülümser ve ona ilerler, sarılarak sıkarken Merlin yüzünde tatsız bir ifade, ona sarılır, Sophia döner ve sonra ona nasıl olduğunu sorarak dudaklarını örterken Merlin onu tutar..

Arthur Walter’a dönerek durumu soracakken gördüğüyle durur, eli havada, beklerken Walter oraya geliyordu, Arthur ise ileride öpüşen çifte bakıyorken Merlin eli genç bir kadının kalçasında, onu kendinden ayırıyor, gülerek bir şey söylerken çevrelerinde durumu hiç yabancılammış grup da bir kahkaha atar..

Sarışın kadın Merlin’in saçlarıyla oynuyorken ona sarılmış, bir şeyler söyler, Merlin başını sallar ve ona yol verirken geri dönerek diğerlerine bir uyarı çeker, hepsi ayaklanmaya başlarken kadın Merlin’i elinden tutmuş, götürüyordu, Arthur içinin öfkeyle dolduğunu hissederken Merlin kapıların orada dönerek Arthur’un tarafına bakar, onu onu izliyor bulunca mavi gözleri büyürken Arthur başını çevirir, Walter’la konuşur..

Arthur banyodan çıkmış, bornozunun kuşağını sıkarken dışarıdaki sesleri duyar, kaşlarını çatarak oraya ilerlerken o anda kapı vurularak açılır ve Merlin içeri girer, Arthur hayretle ona bakarken Merlin elinde bir dosya, konuşur

“Lordum, istediğiniz bilgiler-“ o sırada Walter da içeri girerek bakar, Arthur başını sallarken ajanı çıkar, kapı kapanırken Arthur sorar

“Nasıl ikna ettin-“

“Başkan olmam işe yarıyor – Arthur konuşmalıyız-“

“Konuşacak bir şey yok, o dosya nedir?”

Merlin yatağa bırakır, sonra ona dönerken konuşur

“Sophia benim rakibim, Amerika Dış İşlerinden, ve devamlı üzerimde gezer-“

“Reddetmeyi iyi bildiğini düşünüyordum, öyle ya, prensleri bile reddeden bir adamsın-“ ve uzanarak dosyayı alır, açarak odada ilerlerken Merlin konuşur

“Ben seni reddetmedim-“ Arthur hafifçe güler ama cevap vermez, çıkarttığı dosyadaki kadının, *Sophia*, resmine ve bilgilerine bakarken Merlin devam eder

“Hem, pek bir farkı da yok nasılsa, değil mi?”

Arthur onun sesindeki tatsızlığa dönerken Merlin açıklar

“Tuvalette seni öpen birine karşılık vermek büyük bir incelik evet, onu tatmine ulaştırmak da ancak bir prensin nezaketi olabilir-“

“Merlin-“

“Ama kendisinin hiçbir şey hissetmemesi büyük bir simge..”

Arthur kağıdı indirerek ona bakarken sorar

“Bu mu? Ben bir şey hissetmedim mi yani-“

“Ben bana dayanan bir şey hissetmedim.. Kolaylıkla çıkıp gidebilen bir Prens gördüm sadece.. *Efendim.*”

Ona bakıyor, kıpırdamamaya çalışırken Arthur da onu izliyordur, sorar

“Niye bunu getirdin peki? Bu *kadının* bilgilerini-“

“Sophia ile çalışmanız sizin için daha iyi olur diye..”

Arthur başını sallar, Merlin de onaylar ve dönüp kapıya giderken çıplak ayakla yürümüş prensi hissetmemiş, bir anda kolundan çekilince dönerek ona çarpar, Arthur onu kendi vücuduyla durdururken sorar

“Bir şey hissetmedim mi sence-“ Merlin onun gözlerine bakıyor, cevap vermezken Arthur nefesi ağır, konuşur

“Ben *prens*im Merlin.. Herkes benim pantolonumu inceler.. 14 yaşımdan beri..”

Merlin ona bakarak yutkunurken parmaklar yavaşça şakağında belirir, kayarak yanağından geçer, çenesinin altında yükselerek onunla göz göze gelirken Merlin titriyor, konuşamaz, Arthur devam eder

“Bir şeyi merak ettiğinde sormayı öğren.. Görüntüm çoğu zaman gerçeği göstermez..”

Merlin yutkunur, bakışları onun dudaklarına inerken Arthur da sessiz, bekler, Merlin gözlerini tekrar onun gözlerine kaldırırken sorar

“Sophia’yı alacak mısınız?”

“Hayır..”

Merlin inleyerek gözlerini kapatır, bu hatası olurken dudaklarında onu hissedince tüm vücudu gevşer, onun bornozuna tutunurken nefesini onun tenine bırakır..

Merlin hafifçe öpülüyor, itiraz etmediği anlaşılınca belinden çekilir, beyaz bornozlu adama daha da dayanırken ikisi gece lacivertinin dolduğu odada öpüşüyorlar, Merlin başını ona kaldırarak bir anda alev alırken Arthur onun saçlarına elini sokar, Merlin o anda kendine gelerek onun ellerinden kurtulurken geriler

“Hayır! Arthur-“ Arthur öfkeyle ona bakarken Merlin ellerini kaldırmış, konuşur
“Ne yaptığımı düşün-“
“Kız gibi davranmayı bırak Merlin-“
“Sana yardımcı olmaya çalışıyorum-“
“Bu yardım değil!”

Arthur’un bağırsıyla dışarıdaki sesler bir an dururken Merlin ona bakar, kapı vurulur ve açılırken Walter içeri sarkmaz ama kapıyı açmış, sorar

“Efendim?”
“İyiyim Walter, dışarı.. Kimse girmesin, Bay Emrys beni yarınki münazaraya hazırlıyor-“
“Elbette efendim..”

Kapı tekrar çekilerek kapatılırken Merlin fısıldar

“Bu oyun değil-“
“Bana oyun gibi mi geliyor sence?”
“Bilmiyorum Arthur! Bilmiyorum! Morgana ile evleneceksin-“
“Ben öyle bir şey söylemedim! Hem sen nereden biliyorsun-“
“Gazete diye bir şey var, değil mi?”

Arthur bir anda durulur, ona bakarken sorar

“Benimle ilgili magazin haberlerini mi okuyorsun?”

Merlin dikleşerek başını çevirir, manzarayı izlerken sonra ona döner, döndüğü an onu yine önünde bulurken fısıldar

“Herkes seninle ilgili haberleri okuyor-“
“Ama onlar burada değil-“
“Arthur *lütfen*-“ Arthur onu yakalamışken Merlin yatağın sütunlarından birine yapışmış, fısıldamaya devam eder
“Aklını topla ne olur, *Morgana*?”
“Babalarımız bir şeyler düşünüyor, ama kabul etmedik, Morgana kardeşim sayılır-“
“Ama öyle demiyorlar-“
“Ben diyorum, benden daha güvenilir bir kaynağın var mı-“
“Beni şuraya atmak için her şeyi söyleyebilecek gibi duruyorsun-“ Arthur buna hafifçe gülerek onun omzuna eğilirken Merlin de gülümser, Arthur mırıldanır
“İşte ben buna kibir derim-“ Merlin gülerek başını tahtaya dayarken Arthur onun gerçek gülmesini ilk defa duyarak başını kaldırır, ikisi bir an birbirlerine bakarlar an yine durur, Merlin tembelce gülümsüyor, onu izliyorken Arthur mırıldanır

“Seni yakınımda istiyorum, bu suç mu?”

Merlin sessiz, gözlerini kapatırken cevaplar

“Değil.. Acı olan ben seni daha da yakında istiyorum, ama alamam Arthur..”

Gözlerini açarak ona bakar, Arthur da sessiz, onu izliyorken Merlin devam eder

“Birbirimizi tanımıyoruz bile-“

“Doğduğundan beri beni gazetelerde ve medyada gün be gün görüyorsun, her şeyimi biliyorsun,-“

“Hani sahteydi-“

“Şunu ve bunu yapmam sahte olamaz, değil mi? Ben de senin hakkında her şeyi biliyorum, ilk köpeğinin adı Marcus’muş mesela-“ Merlin hafifçe gülerken ona bakarak sorar

“Hakkımda geri kontrolü mü yaptırдың-“ Arthur onun dudakları önünde, hafifçe öperken gülümser, Merlin de gülümserken prens cevaplar

“En derininden.. Karnelerini bile okudum Emrys-“ Merlin gülerken başını çevirir, yanağının, boynunun öpülmesine izin verirken başı tahtada, mırıldanır

“İleride ne olacak? Biriyle evlenip varis yapman gerekmiyor mu senin-“ Arthur gülerken onun boynunu ısırır, Merlin kaşlarını çatarken Arthur çekilerek cevaplar

“Orta çağda mıyız Merlin? Varisim olmazsa olmaz, yan akrabalara falan geçer, hiç olmadı bir evlat edinirim, ayrıca evleniyor muyuz, niye o kadar ileriye düşünüyoruz-“

“Sana aşık olduysam oraları düşünmem lazım da ondan.. Canı yanacak olan benim..”

Arthur bunu duyunca dururken Merlin yutkunarak ona bakar, gururla durmaya çalışırken Arthur mırıldanır

“Yatak-“

“Hayır-“

“Yatak dedim, resmi emir mi çıkartayım-“

“Hayır dedim, saat 2, sabah 6’da kalkacağım-“

“Ben seni uyandırırım-“

“Arthur bütün gün çeviri yapacağım ve kafam çalışmıyor biliyorsun-“ Merlin sertçe sütuna yapışırken yüzünü buruşturur, Arthur önünde, tıslar

“Ne kadar sürecek bu şey-“ Merlin gözlerini yummuş, fısıldar

“3 gün-“

“3 gün sonra benimsin-“ Merlin gözlerini açar, itiraz edecekken Arthur onun belini sıkarak susmasını sağlar, konuşur

“Üç gün, Emrys. 72 saatin var, saymaya başlasan iyi olur.. Üç gün sonra bildiğin 11 dilde de seni inleteceğim, anlaşıldı mı?”

Merlin sessiz, bir şey diyemezken Arthur bir adım daha atarak kendini ona bastırır, Merlin bu sefer orada olduğunu *bildiği* sertliği hissederken ağzı aralanır, Arthur sorar

“Anlaşıldı mı dedim-“ Merlin başını sallar, fısıldar

“Anlaşıldı Majesteleri-“

“Güzel.. Gidebilirsin..”

Merlin onu bırakmayan adamın gözlerine bakarken fısıldar

“12..”

Arthur kaşlarını çatır, Merlin ona uzanarak önünde dururken cevaplar

“12.. Senin dilini de çözdüm-“ ve onu öperken Arthur onun dudaklarını yakalar, Merlin parmak uçlarında yükselerek onun saçlarına asılır, öper, öper, tek eliyle bornozu iterek açar ve kendini çıplak bedene bastırırken Arthur boğuk bir ses çıkartır, Merlin bir kolu onun omzuna sarılı, onu sıkarak çevirir ve geri iterken yatağa otururlar, Merlin onu iterek üzerinde oturuyor, eğilir ve dudakları onun boynunda, göğsünde, bir şeyler fısıldayarak inerken Arthur göğsünü ona kaldırıyor, kolu geriye giderek çarşafı, yastıklara asılarak kendini yukarı çeker..

Merlin onu sertçe kavramış, eli kuru da olsa umursamadan onu kavrar, eğilerek nefesi onun teninde, daha da hızlanırken Arthur eli ağzında, başını geri atarak kendini gererken Merlin onu daha da sıkarak, genç prens onun eline kendini bırakırken Merlin onun karnını öperek yavaşlar, elini bornozun ucuna sürerek temizler, sonra yukarı çıkarak onun dudakları önüne gelirken eli çeker, eğilerek onu öper ve sonra gülümserken dönerek onu geçer, yataktan çıkıp kapıya gider, açıp çıkarken Arthur tavana bakarak hafifçe gülümser, bornozu savurarak üzerini örter ve yan dönerken iç çeker..

Merlin bütün sabah farklı bir enerjiyle oradan oraya gitmişken arada sırada Camelot Prensi ile göz göze gelmiş, kibarca ona selam vererek yoluna devam etmişken prens bir sürü görevlisiyle konuşuyor, onu umursamamış, akşam yemeğinde ikisi tekrar tanıştırmışken el sıkışmış ve bir basın demeci vermişler, prens dış ilişkiler departmanı ile oldukça sıkı ilişkilerde olduklarını ve olacaklarını belirtmişken Merlin sadece gülümsemiştir..

İkisi 3 gün boyunca devamlı yan yana ama çok uzakta, Merlin sık sık şunu ve bunu çevirmesi için çağırılıyorken diğer beylere ve hanımlara prensinin dediklerini çeviriyor, Arthur da onu hiç zor durumda bırakmıyorken Gwen ikisinin ne kadar iyi geçindiklerini söylemiş, Merlin gülümsemişken Morgana da Merlin ile tanıştırmış, genç kadın kendisine ayarlanan çevirmenden hoşnut olduğunu ve onu saraya almak istediğini belirtmişken Merlin kararı Gwen'e bırakmıştır..

Merlin akşamları arkadaşlarıyla birlikte barda oturmuş, içki yasak ama sohbet gırla gitmişken asiller de barın diğer tarafında eğlenmişler, herkes kendi dilinde gruplar oluşturmuşken Merlin'in grubu hem pratik olması hem de dedikodunun anlaşılmasında için eski dillerde konuşuyor, Merlin prensin kalçalarının ne kadar güzel olduğu konusu geldiğinde kızarmayı engelleyememişken Arthur ona dönen bakışlardan dili anlamasa da konunun içeriğini anlamış, gruba kadehini kaldırmışken patlayan kahkahalar sonucu prens o grubu da yanlarına davet etmiş, çevirmenler onur ve gururla onlara katılmışlarken Merlin başkan olarak prensin yanına geçirilmiş, Arthur itiraz etmemişken Merlin ondan nefret ederek ona bir bakış atmıştır..

Bütün gece Arthur farklı dillerde minik şeyler öğrenmişken Merlin'in grubu ona Merlin gibi davranmıştır: prens olduğunu bilerek, ama görmezden gelerek; ki bu Arthur'un daha da hoşuna gitmişken Merlin arkadaşlarıyla gurur duymuştur..

Arthur en son İtalyanca bir bayana yaklaşma taktiklerini öğreniyorken yanına bir kadın, *Sophia*, oturur, konuşur

“Lordum, size daha ayrıntılı bir kurs vermemi ister misiniz?”

Merlin o tarafa dönerken hızla bir şeyler söyler, Arthur anlamamış, ona dönerken *Sophia* hafifçe gülerek konuşur

“Merlin, Majestelerinin önünde ayıp oluyor-“

“Majestelerinin önünde *evet*, ayıp oluyor *Sophia*-“ ve bir şeyler daha eklerken *Sophia*'nın mavi bakışları sertleşir, Arthur kadından hoşlanmamış, mırıldanır

“Teşekkür ediyorum, ancak masada Camelotlularla oturmak istiyorum..”

Sophia sessiz, gülümseyerek başını sallar, sonra konuşur

“Oda numaram 213 lordum.. Her zaman arayabilirsiniz..”

Arthur gülümser, sonra ona bakmaya devam ederken *Sophia* kalkarak gider, *Gwen* arkasından bir şey söylerken hepsi katılır, Arthur anlamasa da kelimenin içeriğini anlar gibi olurken Merlin'e dönerek mırıldanır

“Beni buna mı bırakacaktın?”

“En azından amacı açıklı Lordum..”

Arthur ona bir bakış atar, önüne dönerken cevaplar

“Ben zoru severim *Emrys*..”

Merlin gülümser, bir şey söylemezken Arthur kadehini indiriyor, devam eder

“Evet, bana adamı inlettirecek şeyleri söylemeyi öğretin!”

Merlin boğulurken Arthur dönerek onun sırtına vurur, sonra ilgiyle *Jacob*'un önerilerini dinlerken onun ensesini sıkar, kimse fark etmezken Merlin nefeslerini oturtur..

Merlin diğerleriyle birlikte alkışlarken eliyle grupları gösterir ve son toplantıyı da dağıtırken dönerek derin bir nefes alır, *Gwen* atılarak ona sarılırken o da ona sarılır, sıkıyorken *Gwen* konuşur

“Arthur bunu sana yolladı-“ Merlin kaşlarını çatarak ona bakar, sorar

“Arthur?”

“Evet, ismiyle seslenmemi istedi, kardeşinin asistanıyım sonuçta-“

“Asistan mı oldun bir de-“ Gwen gülerken ona bakarak cevaplar

“Dillere yatkındım sadece Merlin, siyaseti hiç istemedim.. Morgana ile hem siyaset hem dil hem de diğer güzel şeyleri yapabilirim-“

“3 günde nasıl o kadar iyi arkadaş olduğunuzu sorsam?”

“Biz kızız, yaparız..”

Merlin için bu cevap yeterli olur, genç adam dönerek yürür ve zarfı açıp içindeki kağıdı çıkartır, tekmeden latince yazılmış yazıyı görürken hafifçe gülerek bu adamın daha neleri ondan sakladığını düşünürken kıpkırmızı olmuş, latince onun saçları ve gözleri hakkında dedikodu yaptığı anı hatırlarken tam yanında oturan adamın duyduğu gerçeği onu kıpkırmızı yapar..

Merlin belirtilen saatte belirtilen yere gelmiş, oradan birkaç araba ile yolculuk yapmış, sonrasında da belirtilen hava alanında belirtilen özel jete girmişken indiği yerde hava günlük güneşlik, her yer yemyeşil, minik bir jiple yapılan kısa yolculuktan sonra Merlin kendini saray gibi bir tatil evinde bulmuşken onu getiren adam dönüp uzaklaşmış, jip gözden kaybolmuşken Merlin dönerek çimlerde ilerler, eve girer..

Genç adam pahalı evde ilerlemiş, diğer taraftan kumlu sahile çıkmışken orası boş, Merlin dönerek tekrar eve girer, seslenir

“Arthur?”

Cevap gelmezken Merlin merdivenleri çıkmaya başlar, üst katta yatak odasını bulurken kocaman oda ile gözleri büyür, Arthur konuşur

“Uzun sürdü-“ Merlin sesin geldiği tarafa döner, yatakta sırt üstü yatmış, tavana bakan prensi bulurken o tarafa yürüyerek cevaplar

“Yolda lastik patladı-“ Arthur dönerek ona bakar, Merlin beyaz gömlek ve pantolon içindeki adama bakakalırken Arthur onun zayıf anını yakalamış, sırtarak gerinir, açık gömlek karnından kayarken Merlin mırıldanır

“İşkenceyle mi başlayacaksın?”

Arthur uzanarak onu elinden çeker, Merlin kotunu çekerek yatağa çıkar ve onun üzerine gelirken Arthur cevaplar

“Saçlarımı seven sensin, daha yeni yıkadım, nasıllar-“ Merlin yine pembeleşirken Arthur gülümseyerek konuşur

“Ama çok tatlıydın-“ Merlin gülüyor, başını çevirirken cevaplar

“Yaptığın adilik-“

“Ben anlamıyorum diye sizin farklı dilde bana asılmanız değil mi?”

“Asılmıyorduk, takdir ediyorduk-“ Arthur ‘ah’lar, Merlin elini onun saçlarına sokuyorken ona eğilerek mırıldanır

“Neleri sevdiğimi bu dilde de söylerim..”

“12. dilde söylemeni tercih ederim..”

Merlin gülümser, onun dudaklarını örterken Arthur elini onun t-shirtünün içine sokarak sırtında yükseltir, Merlin omzundan sıkılırken ona uyararak döner, Arthur onun üzerine geçerken kolunu kaldırır, t-shirt yükselince Merlin kollarını kaldırır, kumaş bir an sonra yere düşerken Arthur da dikleşerek zaten açık gömleğini çıkartır ve tekrar ona eğilir, Merlin inleyerek onu kendine çekerken Arthur gülümser, fısıldar

“Bir..”

Merlin gülerken onu kalçasından kavrar ve kendine bastırırken ikisi de gözlerini kapatırlar, Merlin onun kulağına hırıldar

“Latinden sonra konuştuklarımızı anladın mı?”

Arthur hayır diyerek onun pantolonunu açarken Merlin sessiz, cevaplar

“Fırsat olsa seninle nerede seks yapmak isterdik diye konuştuk..”

Arthur başını kaldırarak ona bakarken mırıldanır

“Benim önümde bunu konuşmak ayıp değil mi?”

Merlin gülümser, Arthur da gözlerini devirirken pantolonu çeker, sorar

“Sen ne dedin?”

Merlin pantolonu ittiriyor, onu tekrar kendine çekerken cevaplar

“Sarayda, babasının ofisinde..”

Arthur onun boynuna bir ses çıkartırken Merlin gülerken onun sırtını sıkır, Arthur konuşur

“Gerizekalı.. Yapmamız lazım, yoksa hep aklımda kalacak-“ Merlin sırtır, yaşasın derken Arthur ona dudaklarını bastırır, Merlin de onu kendine çekerken aşağıda parmakları birbirine geçer, Arthur vücudunu ona bastırırken Merlin inler, Arthur sırtarak 12’yi ondan 12 dakikada alır, Merlin her dilde ondan nefret ettiğini onun tenine mırıldanırken sadece bir dilde onu sevdiğini söyler, dudaklarını kendininkilerle örter..

THE END

Hiç hiç ummadığım noktalardan vurdu, çok sevdim çok! :X

10.12.08

12.12.08

Yayın : 23.01.2010

Merhaba,

Okuduđunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz: <http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teřekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.